УДК 37.091:004.89
DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-221-190-194

ІВАСЮК Андрій –
аспірант кафедри інформаційних технологій і програмування
Українського державного університету
імені Михайла Драгоманова
ORCID: https://orcid.org/0009-0006-7835-2227
e-mail: a.v.ivasiuk@udu.edu.ua
КИРИЛЕНКО Олена –
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри експериментальної і теоретичної фізики та астрономії
Українського державного університету
імені Михайла Драгоманова
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0513-5655
e-mail: o.i.kyrylenko@udu.edu.ua

МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ДО РОЗРОБКИ ВІРТУАЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ДОДАТКІВ

Тематичний фокус статті торкається проблематики підготовки майбутніх вчителів інформатики до розробки віртуальних навчальних додатків, за посередництвом методу проєктів.

Зауважено, що метод проєктів кристалізувався на основі теоретичних концептів прагматичної педагогіки, завдання якої було максимально наблизити роботу освітнього закладу до потреб практики.

Проблематизовано зростання зацікавленості сучасної науково-педагогічної спільноти до досліджуваного питання у зв'язку з усвідомленням необхідності поглиблення рівня професійної підготовки майбутніх педагогічних кадрів.

Мета дослідження – проаналізувати вплив методу проєктів, як дієвого інструменту підготовки майбутніх вчителів інформатики, на ефективність розробки віртуальних навчальних додатків.

Підкреслено, що сучасний вчитель інформатики повинен на високопрофесійному рівні оперувати різноманітними методами навчання для актуалізації творчого мислення, пізнавальної активності, безперервного особистісного розвитку та самовдосконалення кожного вихованця.

Визначено, що формування на внутрішньо особистісному рівні майбутнього вчителя визначеного профілю інформаційної компетентності, актуалізує розвиток його готовності до: реалізації творчих проєктів прикладної спрямованості, прояву професіоналізму у ході оперування методиками навчання та формування інтелектуальної зрілості для утвердження ідейності «навчання упродовж життя».

Узагальнено розуміння досліджуваного у формі високодієвого інструментарію, спрямованого на активізацію навчально-пізнавальної діяльності (зокрема, як на індивідуальному, так і на груповому й колективному рівнях), яка націлена зокрема на реалізацію проєкту розробки віртуальних навчальних додатків, з метою задоволення потреб, запитів та інтересів суб'єктів пізнання у фокусі осягнення практичної значущості процесу навчання.

Перелічено дидактичні цикли та практичні переваги ефективної імплементації на рівні вищої школи завдань розробки майбутніми вчителями інформатики віртуальних навчальних додатків, за посередництвом використання інструментарію методу проєктів.

Виокремлено перелік завдань проєктного навчання та розкрито поетапність самостійної розробки майбутнім учителем інформатики віртуальних навчальних додатків.

Охарактеризовано педагогічну значущість виконання феноменологічно-прикладних функцій (зокрема пізнавальної, дидактичної та розвивальної) в контексті реалізації досліджуваної мети.

Ключові слова: *метод проєктів, підготовка майбутніх вчителів інформатики, віртуальні навчальні додатки, вища освіта.*

IVASIUK Andrii –
PhD student of the Department
of Information Technology and Programming
Dragomanov Ukrainian State University
ORCID: https://orcid.org/0009-0006-7835-2227
e-mail: a.v.ivasiuk@udu.edu.ua
KYRYLENKO Olena –
Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
in the Department of Experimental and
Theoretical Physics and Astronomy
Dragomanov Ukrainian State University
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0513-5655
e-mail: o.i.kyrylenko@udu.edu.ua

PROJECT METHOD AS A TOOL FOR PREPARING FUTURE TEACHERS OF COMPUTER SCIENCE TO DEVELOP VIRTUAL EDUCATIONAL APPLICATIONS

The article addresses the issue of training future computer science teachers to develop virtual educational applications using the project method.

The growing interest of the modern scientific and pedagogical community in the issue of selecting the optimal didactic tools for deepening the knowledge, skills, and abilities of future teachers at the personal level is problematized.

It is emphasized that a modern teacher of computer science must operate at a highly professional level, utilizing various methods to foster creative thinking, cognitive activity, and a purposeful orientation towards continuous personal development and self-improvement, tailored to each subject of knowledge.

The understanding of the studied subject is generalized in the form of a highly effective tool aimed at actualizing educational and cognitive activity (in particular, at the individual, group and collective levels), aimed at implementing a project for developing an educational application, in order to meet the needs, requests and interests of the subject of knowledge focusing on understanding the practical significance of the learning process.

It is noted that the project method crystallized based on the theoretical concepts of pragmatic pedagogy, whose task was to bring the work of an educational institution as close as possible to the needs of practice.

A substantive understanding of the subject under study is formulated as a highly effective tool aimed at actualizing educational and cognitive activity (in particular, at the individual, group and collective levels), aimed at implementing a project for developing a virtual educational application, in order to meet the needs, requests and interests of the subject of knowledge in the focus of understanding the practical significance of the learning process.

The practical advantages of implementing virtual educational applications in the educational process are listed. The didactic cycles of effective implementation at the higher school level for the development of virtual educational applications by future computer science teachers are outlined using project method tools.

The list of project learning tasks is highlighted, and the stages of independent development of virtual educational projects by a future computer science teacher are revealed.

The spectrum of functions (in particular, cognitive, didactic, and developmental) within the framework of implementing the studied goal is characterized.

Key words: *project method, future teachers of computer science, virtual educational applications, higher education.*

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Багаторівневість процесів демократизації та реформування, які привели суспільство до утвердження ринкової системи господарювання, актуалізували й оновлення змісту, цілей та завдань підготовки підростаючого покоління до практичної діяльності. Мінлива ситуація на ринку праці, спровокована активним розвитком підприємницької діяльності, проблематизувала й більш глобальне питання – зростання конкуренції серед широких суспільних мас.

Імплементація на загальноцивілізаційному рівні найновіших розробок у сфері науки та техніки, сформувала об'єктивний запит щодо перспективного оновлення змісту професійних вимог, передбачаючих необхідність активного інтелектуального розвитку та прояву високих адаптативно-особистісних можливостей для реалізації практичних завдань.

Сукупність заявлених процесів призвела до перегляду професійних вимог і по відношенню до представників педагогічної спільноти. Зокрема, вимоги до освітньої підготовки майбутніх вчителів інформатики змістилися у бік формування на внутрішньо особистісному рівні носіїв інформаційної компетентності та готовності до: реалізації творчих проєктів прикладної спрямованості, прояву глибинного професіоналізму та формування інтелектуально-педагогічної зрілості, задля утвердження професійно-домінуючої аксіоми «навчання упродовж життя» [1]. Предметне окреслення особливостей навчального середовища підготовки майбутнього вчителя визначеного профілю, активізувало необхідність виокремлення сильних та слабких сторін досліджуваної підготовки, з метою проєктування більш ефективних освітніх умов на рівні існуючих академічних реалій. Урахувавши усю вагомість завдання системного удосконалення професійної підготовки майбутнього вчителя інформатики, відповідним чином й актуалізувалося питання щодо впровадження інноваційних технологій і методів, здатних забезпечити формування сучасних професійних та цифрових компетентностей майбутнього педагога [2, 3, 5].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Рухаючись концентрами предметного пошуку та відрефлексування, помітним чином слід виокремити праці українських учених (зокрема, М. Жалдака, Ю. Рамського, В. Бикова, О. Спіріна, В. Сиротюка, М. Чумака, В. Садового та інших), на рівні яких розкриваються різні аспекти досліджуваного. Актуальним для нас залишається питання пошуку найбільш оптимального дидактичного інструментарію з метою реалізації завдань удосконалення професійної підготовки майбутнього вчителя інформатики у сучасних умовах вищої школи.

Мета дослідження – проаналізувати вплив методу проєктів, як дієвого інструменту підготовки майбутніх вчителів інформатики, на ефективність розробки віртуальних навчальних додатків.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний вчитель інформатики повинен бути готовий до щоденного використання різноманітного дидактичного інструментарію на високопрофесійному рівні, для актуалізації у кожного суб'єкта пізнання творчого мислення, пізнавальної активності та цілеспрямованої зорієнтованості на безперервний особистісний розвиток й самовдосконалення [4]. Беручи до уваги значущість останнього твердження, ми схильні розглядати систему підготовки сучасного вчителя інформатики як цілісну систему, яка поєднує у своєму змісті множинність основоположних елементів, що вирізняються відповідними закономірностями та інтегративними властивостями.

Факт отримання молодим вчителем інформатики диплому про вищу освіту сьогодні повинен сприйматися на внутрішньо особистісному рівні фахівця як впевнений старт для подальшої самоосвіти та реалізації перспективних професійних завдань, відповідно до вимог й запитів сучасного ринку праці [3, 4]. І у фокусі виконання такого спектру перспективно-професійних завдань особливою значущістю на рівні освітнього процесу вирізняється метод проєктів. Останній кристалізувався на основі теоретичних концептів прагматичної педагогіки, завдання якої було максимально наблизити роботу освітнього закладу до потреб практики.

У фокусі змісту такого предметного аналізу, феномен методу проєктів постав у формі цілісної системи навчання, яка зорієнтована на збагачення особистісного переліку знань, умінь та навичок у процесі поетапного ускладнення завдань [4, 5]. Аналізуючи предметну значущість виконання цього завдання суб'єктом пізнання, стає зрозумілим, що досліджуване сприймається з точки зору мотивованої, запланованої та глибинно відрефлексованої діяльності, націленої на примноження на особистісному рівні інтелектуальних та практичних умінь.

За посередництвом прикладного феноменологічного проєктування, досліджуване постає у вигляді спеціальної форми високодієвого інструментарію. Останній спрямований на активізацію навчально-пізнавальної діяльності (зокрема, як на індивідуальному, так і на груповому й колективному рівнях), за посередництвом реалізації проєкту розробки віртуальних навчальних додатків, з метою задоволення потреб, запитів та інтересів суб'єктів пізнання у фокусі осягнення практичної значущості процесу навчання [4]. Напрацювання такого проєкту ґрунтується на перспективі самостійної розробки суб'єктом пізнання ефективних віртуальних навчальних додатків для роботи з учнівськими колективами з метою розвитку на їх особистісному рівні ініціативності, самостійності та логічного мислення.

Аналізуючи показники значущості та результативності застосування у рамках професійної підготовки майбутніх учителів інформатики методу проєктів варто підкреслити, що ґрунтовний потенціал цього інструменту продукує формування такого рівня цілісності навчального процесу, за умов якого актуалізується завдання всебічного розвитку та глибинного пізнання. Особливо значущим є цей спектр процесів у рамках перспективної розробки віртуальних навчальних додатків, які слугують потужним інструментом для цілеспрямованого перетворення матеріалу у високоінформаційне середовище, функціонуюче за посередництвом технологічної складової [4].

З прикладної точки зору, цінність впровадження методу проєктів у систему підготовки майбутнього вчителя зазначеного профілю полягає у практичній значущості створеного віртуального навчального додатка, що простежується на рівні:

- скорочення часо- та ресурсовитратності на підготовку додаткових навчально-методичних напрацювань;
- підвищення рівня педагогічної майстерності, у т.ч. за рахунок наявності у розробника віртуальних навчальних додатків просунутого рівня умінь та навичок розробки;
- розширення траєкторії індивідуального освітнього поступу з метою удосконаленні процесу навчання та саморозвитку;
- зниження показника часовитратності на підготовку, за рахунок максимального насичення інформаційного контенту та інтенсифікації навчального процесу.

Для того, щоб організувати на рівні вищої школи максимально ефективні умови для розробки майбутніми вчителями інформатики віртуальних навчальних додатків, за посередництвом використання інструментарію методу проєктів, викладачу слід рухатися по такій траєкторії дидактичних циклів:

1. Формулювання та відрефлексування цілей навчальної співпраці у рамках реалізації проєктної діяльності.
2. Пошук та представлення різноманітних шляхів для репрезентації навчального матеріалу з допомогою використання різних способів унаочнення та з метою актуалізації його на особистісному рівні сприйняття.
3. Використання інструментарію організації та самоорганізації студентської аудиторії задля досягнення фінальної результативності виконання навчального проєкту.
4. Налагодження ефективного зворотного зв'язку навчально-комунікативної взаємодії на шляху до формування контрольного базису задля ідентифікації рівня засвоєння навчального матеріалу.
5. Підготовка суб'єктів пізнання до самостійної реалізації нових проєктів розробки віртуальних навчальних додатків для різновікової цільової аудиторії учнів [5].

Виходячи зі змістової сутності та предметної наповненості окреслених дидактичних циклів, помітним чином прослідковується системність побудови взаємозв'язку на діяльнісному рівні між аудиторною та позааудиторною формами роботами. Така системність цілеспрямованої навчальної співпраці уможливлює інтеграцію та координацію процесу пізнання у межах сформульованих завдань самостійної розробки проєкту.

З метою комплексної імплементації запланованого у рамки навчального процесу, формулюються наступні завдання такого проєктного навчання:

- активізація розвитку критичного та логічного мислення, з метою оптимізації процесу пошуку відповіді на поставлені запитання;
- розвиток аналітичного мислення, спостережливості, уміння шукати шляхів для вирішення прикладних завдань у реаліях навчального процесу;
- актуалізація на рівня кожного суб'єкта пізнання особистісної впевненості у власних силах;
- утвердження системності розвитку критичного мислення у фокусі розв'язання прикладних завдань.

У цілому, процес залучення інструментарію методу проєктів для підготовки майбутніх вчителів інформатики, повинен вирізнятися наступною поетапністю самостійної розробки навчальних проєктів:

1. Вступний (підготовчий) – сфокусований на перспективності обґрунтування значення розробки проєкту для підвищення рівня продуктивності навчальної діяльності та окреслення плану імплементації кожного етапу реалізації запланованого.

2. Основний – ґрунтується на безпосередньому програмному конструюванні проєкта з акцентом на значущість розробки віртуального навчального додатку для вирішення прикладних аспектів навчальних завдань в умовах освітнього середовища.

3. Перевірочний – базується на узгодженні розробленого проєкту віртуального навчального додатка з вимогами сучасної Нової української школи (НУШ).

4. Завершальний – актуалізується перспективністю організації та проведення публічного захисту, в межах представлення попередньо розробленого проєкту віртуального навчального додатку.

Таким чином, стає зрозумілим що педагогічна перспективність імплементації методу проєктів у освітнє середовище підготовки майбутніх вчителів інформатики, прослідковується на рівні [2-5]:

- інтеграції у реальні умови освітнього процесу дидактичного інструментарію наочності, діяльнісного підходу до розв'язання завдань та глибинного відрефлексування на особистісному рівні значущості змістового контенту;
- забезпечення кожного суб'єкта пізнання, у процесі роботи з віртуальним навчальним додатком, свободою дій. Останні передбачають розвиток творчого мислення та перспективність актуалізації самостійності та цілеспрямованості у напрямку вирішення поточних завдань навчально-пізнавального характеру;
- нарощення потенціалу продуктивності процесу пізнання за рахунок створення ефективної системи навчання на рівні осягнення програмних результатів;
- трансформування ролі викладача у функції ментора, який репрезентує джерела інформації для самостійного опрацювання та досягнення поставлених цілей навчальної діяльності;
- забезпечення виконання функцій самоконтролю у фокусі реалізації принципу індивідуалізації процесу навчання.

На рівні практичного завдання вчителя інформатики – необхідності розробки віртуальних навчальних додатків, актуалізується питання виокремлення спектру менторських функцій, які проблематизують ефективність досягнення поставленого навчального завдання. Першою функцією, яку доцільно виокремити з-поміж цілісного списку – *пізнавальна*. Остання спрямовується на максимальне розширення світоглядних позицій того, хто навчається з допомогою залучення «висококонцентрованого» за змістом навчального матеріалу.

Другою у переліку – є *дидактична* функція, її значущість приховується у перспективній необхідності поглиблення на особистісному рівні спектру знань, умінь та навичок.

Наступною функцією – є *розвивальна*, що зорієнтована на розвиток творчих здібностей та моторики, паралельно з якими підсилюється потенціал процесів мислення, просторового уявлення, наочно-образного сприйняття та запам'ятовування. Сутність останньої функції приховується у прямій зорієнтованості на актуалізацію внутрішньо-психічних процесів (сприйняття, мислення, пам'ять, увага, уява, мовлення), які слугують базисом для будь-якого різновиду діяльності людини.

І останньою у досліджуваному функціональному «сузір'ї» є виховна функція. Значущість останньої приховується у перспективності формування надзвичайно цінних особистісних якостей (зокрема, ініціативності, самостійності, комунікабельності, працездатності тощо).

У світлі окресленої проблематики доцільно наголосити, що імплементація в освітній процес сучасної школи якісно розроблених віртуальних навчальних додатків сприяє практичному зростанню показників на рівні: самостійної навчально-пізнавальної діяльності (зокрема, зосередженої та розширення інтелектуального потенціалу через активізацію процесу особистісного розвитку), а також формування вольових і творчих якостей у процесі розв'язання комплексу програмно визначених завдань [4].

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. На основі проведеного дослідження можемо зробити висновок про те, що залучення у систему підготовки майбутніх учителів інформатики інструментарію методу проєктів актуалізує перспективність більш ефективної розробки віртуальних навчальних додатків. Досвід використання на практиці досліджуваного методу засвідчив про глибинну освітню значущість досліджуваного на рівні особистісного розвитку, навчання та виховання. Заявлений дидактичний інструментарій націлений на підготовку майбутнього вчителя у контексті поглиблення розвитку його особистісних якостей та практичної готовності до ефективного виконання педагогічних функцій на рівні шкільного колективу суб'єктів пізнання.

Перспективним вектором майбутніх наукових досліджень може стати проблема ефективного формування інформаційної компетентності майбутнього вчителя інформатики з акцентом на практичну розробку різнопланових віртуальних навчальних додатків для роботи з різновіковою аудиторією суб'єктів пізнання.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Андрущенко В.П. Безальтернативна матриця освіти: «розумна освіта» як потреба і реальність XXI століття. *Вища освіта України*. № 1. 2024. С. 5-10.

2. Биков, В., Спірін, О., Пінчук, О. Проблеми та завдання сучасного етапу інформатизації освіти. *Наукове забезпечення розвитку освіти в Україні: актуальні проблеми теорії і практики* (до 25-річчя НАПН України). Київ: Видавничий дім «Сам». 2017. С. 191–198.

3. Жалдак М.І., Рамський Ю.С., Рафальська М.В. Формування системи інформатичних компетентностей майбутніх учителів інформатики у процесі навчання в педагогічному університеті. *Вища школа*. 2009. №10. С. 44-52.

4. Стецик С.П., Чумак М.Є., Єфименко В.В. Досвід використання віртуальної та доповненої реальності при підготовці майбутніх вчителів. *Цифрова трансформація в освіті: виклики та перспективи: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (15–16 квітня 2025 року, м. Київ). Упорядники: Твердохліб І.А., Ма-

люх Є.В. Київ: Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2025. 324 с.

5. Bakhmat N. V., Dudka T. Y., Liubarets V. V. Multimedia education technologies usage as the condition for quality training of the managers of socio-cultural activity. *ITLT*. vol. 64. №. 2. 2018. Pp. 98–109. DOI: doi: 10.33407/itlt.v64i2.2027.

REFERENCES

1. Andrushchenko, V. P. (2024). Bezalternatyvna matrytsia osvity: «rozumna osvita» yak potreba i realnist XXI stolittia [Non-alternative Education Matrix: «Smart Education» as a Need and Reality of the 21st Century]. Vyshcha osvita Ukrainy. № 1. S. 5–10. [in Ukrainian]

2. Bykov, V., Spirin, O., & Pinchuk, O. (2017). Problemy ta zavdannia suchasnoho etapu informatizatsii osvity [Problems and Tasks of the Current Stage of Education Informatization]. In Naukove zabezpechennia rozvytku osvity v Ukraini: aktualni problemy teorii i praktyky (do 25-richchia NAPN Ukrainy) Kyiv: Vydavnychyi dim «Sam». S. 191–198. [in Ukrainian]

3. Zhaldak, M. I., Ramskyi, Yu. S., & Rafalska, M. V. (2009). Formuvannia systemy informatychnykh kompetentnostei maibutnikh uchyteliv informatyky u protsesi navchannia v pedahohichnomu universyteti [Formation of Informatics Competence System for Future Informatics Teachers in the Process of University Education]. Vyshcha shkola, № 10. S. 44–52. [in Ukrainian]

4. Stetsyk, S. P., Chumak, M. Ye., & Yefimenko, V. V. (2025). Dosvid vykorystannia virtualnoi ta dopovnenei realnosti pry pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv [Experience of Using Virtual and Augmented Reality in the Training of Future Teachers]. In I. A. Tverdokhlib & Ye. V. Malyukh (Eds.). Tsyfrova transformatsiia v osviti: vyklyky ta perspektyvy: materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (15–16 kvitnia 2025 roku, m. Kyiv). Kyiv: Vyd-vo UDU imeni Mykhaila Drahomanova. 324 s. [in Ukrainian]

5. Bakhmat, N. V., Dudka, T. Yu., & Liubarets, V. V. (2018). Multimedia education technologies usage as the condition for quality training of the managers of socio-cultural activity. ITLT. vol. 64. № 2. Pp. 98–109. DOI: doi:10.33407/itlt.v64i2.2027 [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ІВАСЮК Андрій – аспірант кафедри інформаційних технологій і програмування Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

Наукові інтереси: теорія та методика навчання, інформатика.

КИРИЛЕКНО Олена – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри експериментальної і теоретичної фізики та астрономії Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

Наукові інтереси: теоретична та експериментальна фізика, астрономія, радіаційна фізика, інформатика, методи проєктної діяльності, розробка віртуальних навчальних додатків, інтеграція ІКТ та ШІ в освітній процес.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

IVASIUK Andrii – PhD student of the Department of Information Technology and Programming Dragomanov Ukrainian State University.

Scientific interests: Theory and Methodology of Teaching (Computer Science).

KYRYLENKO Olena – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor in the Department of Experimental and Theoretical Physics and Astronomy Dragomanov Ukrainian State University.

Scientific interests: Theoretical and experimental physics, astronomy, radiation physics, computer science, project-based learning methods, development of virtual learning applications, and integration of ICT and AI in the educational process.

Стаття надійшла до редакції 18.09.2025 р.
Стаття прийнята до друку 02.10.2025 р.

УДК 378:373;377:37.011.3
DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-221-194-198

КОРЯКІНА Ірина –
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики дошкільної освіти
Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка
ORCID: https://orcid.org/ 0000-0001-8917-5541
e-mail: koriakina2021@gmail.com

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗДАТНОСТІ ДО ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СПРИЙНЯТТЯ ТВОРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Сучасний етап у розвитку системи освіти характеризується зміною педагогічних парадигм, у яких система освіти розглядається як єдиний комплекс – від дошкільної ланки до вищої освіти.

Сьогодні завдання перед суспільством – формування творчої, ініціативної особистості, яка здатна жити й працювати в сучасних умовах і готова діяти на випередження творчої діяльності, здатної до емоційно-ціннісного сприйняття творів образотворчого мистецтва. В умовах оновлення українського суспільства, відродження національної системи освіти особливої актуальності набуває підготовка майбутніх вихователів до формування у дітей дошкільного віку здатності до емоційно-ціннісного сприйняття творів образотворчого мистецтва.

У статті розглянуто функції і принципи мистецтва. Ключовою фігурою в реалізації завдань формування творчих здібностей дошкільника, емоційно-ціннісного сприйняття творів образотворчого мистецтва є вихователь. І саме необхідність озброєння вихователя технологією ефективного розвитку творчих здібностей дошкільників спонукає його до самовдосконалення як особистості та фахівця. Одним із головних завдань підготовки такого фахівця у вищій школі є формування особистості професіонала, спроможного будувати власну професійну діяльність, ціннісно-смисловою основою якої є унікальна індивідуальність дитини дошкільного віку. Творчий педагог − це, перш за все, зрілий майстер своєї справи, навчений і компетентний, освічений і розвинений.